

ליקוטי הלכות

אורח חיים, הלכות סעודה, ה'כ"ג

על-פי הנ"ל מבאר שצריך כל אדם לכוון דעתו תמיד בפרט בעת עוסקו בתורה ומצוות שיהיה נמשך עליו ההארה מהצדיק האמת שעוסק תמיד לעורר ולהאיר שרשי נשמות ישראל על-ידי עסקו בתורה כנ"ל, כי זה ידוע ומוכן לכל שאף-על-פי שהצדיק עוסק להביא הארה והתעוררות אפלו לפושעי ישראל, אף-על-פי-כן בודאי צריכין לזה גם אתערוותא דלתתא מהאדם עצמו בבחינת אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ כידוע. וכל מה שהאדם מכוון דעתו לזה ביותר ועוסק בתורה ביותר בודאי נמשך עליו הארה ביותר עד שיזכה לשוב לה' יתברך בשלמות. בבחינת אני לדודי ודודי לי. שכל מה שאני חותר ועוסק יותר לחבר את עצמי לדודי שהוא הארת הצדיק האמת משרש נשמתו שבתורה כנ"ל, כמו כן דודי לי, הינו כמו כן מוסיף והולך הצדיק להאיר בי בתוספת הארה. וזהו בחינת מצות הדלקת נר חנכה בכל אדם בכל דור שצריכין לכוון שעל-ידי מצות ההדלקה הקדושה הזאת ימשיך על עצמו ההארה משרש נשמתו שבתורה שמאירה בתוך כלל נשמות ישראל הכשרים על-ידי עסק התורה של הצדיק האמת. שמההארה זאת נדלק ומאיר נר חנכה הקדוש. ועל-ידי שמקיימין ישראל מצוה זאת בכל שנה נמשך על כל אחד הארה הזאת על-ידי שעוסק להדליק ולהאיר על עצמו הארה הזאת על-ידי מצוה זאת, כי זהו בחינת תקף הנס של חנכה בכלליות שהיה בימי מתתיהו וכו'. וכן נעשה הנס בפרטיות בכל שנה בכל אדם שבכל פעם רוצים להתגבר בחינת מלכות יון הרשעה שהוא בחינת יון מצולה ואין מעמד וכו'. שהם רוצים לבלבל ולבטל את האדם לגמרי מעבודת ה' יתברך כדי להשפיתם תורתך ולהעבירם על חקי רצונך. ועל-ידי גדולי מבחרי הצדיקים הקדושים שהיה אז הכניעו אותם בגשמיות ורוחניות, כי גם מלכות

יוון הַרְשָׁעָה בְּגִשְׁמִיּוֹת כָּל כַּחַם וַיִּנְקָתֶם הִיָּה עַל-יַדֵי שְׁהַתְּגַבְּרוּ עַל כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים מִבְּחִינַת יוון מְצִוְלָה וְאִין מְעַמָּד וְכוּ' כַּנִּ"ל. וּגְדוּלֵי
הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ אֲזֵי הַכְּנִיעוּם וּבְטָלוּם עַל-יַדֵי קְדוּשַׁת תּוֹרָתָם וְכוּ' כַּנִּ"ל וְלֹא דֵי
שֶׁהַכְּנִיעוּם אִף גַּם קָבְעוּ הַיָּס לְדוֹרוֹת וְצוּוּ עָלֵינוּ לְהַדְלִיק גַּר חֲנֻכָּה בְּכָל שָׁנָה.
לְהוֹרוֹת שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ עָלֵינוּ הָאָרֶה נִפְלְאָה וְתַקוּן נוֹרָא לְנִצְחָה עַד שֶׁכָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו יִכּוֹל לְהַדְלִיק גַּר חֲנֻכָּה הַקְּדוּשָׁה בְּבֵיתוֹ שֶׁעַל-יַדֵי
זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶת הַתּוֹרָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁנִּמְשָׁף עַל-יַדֵי צְדִיקֵי אֲמַת
שֶׁבְּכָל דּוֹר שֶׁעַל-יַדֵי זֶה זוֹכִין לְשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ וְלְהָשִׁיב אַחֲרָיִם בְּתוֹשׁוּבָה
שֶׁעַל-יַדֵי זֶה עוֹלָה הַכְּבוֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר וּמְשָׁלִים אֶת הַיְרָאָה וְכוּ'. שֶׁכָּל זֶה
הוּא בְּחִינַת מְצוֹת גַּר חֲנֻכָּה כַּנִּ"ל: